

Сестра с. ж. **Сестрица** **Сестричка** **Сестре** **Сестрѣнце**
 ум. сестра, сестрица, сестричка: Та мома ѣ мой мѣла сестра! *Д. 38, 48.* „Майка, сына не роди ли Сестра брата не чюва ли?“ *Ч. 334.* Да видѣме кой отъ насъ поюнакъ, Кого майка повике довила, Кого сестра повике люила. *М. 173.* Нѣмамъ сестра кѣрии да ми пере. *Л. Д. 76 р. 155.* Той *сестрѣ* си ти'о отговара Леле варай мѣла моя *сестро*, Нема долай, тебе ща си зема! *Пс. 14, 313.* Тога Богданъ говорить сестрѣ си. *М. 341.* Бладзе братѣ, сестра що послуша! Бладзе сестрѣ, що брата поучи. *М. 47.* Е! здраво, живо, сестро! *Пс. 12, 123.* Я хаде сястру Векию! *Д. S. 7, 50.* Тебѣ ѣ майка Стѣра Планина, До двѣ хелици двѣ мѣли сестри. *Д. 37, 28—29.* „Бре браќа да отидемо по дунюту да тражимо *сестрѣте*“. *Пс. 12, 121.* Имѣли смо три *сестре*, загубили смо ги. *ib. 122.* Стоян Бояни продума: Мома сестрице Бояно! *Д. 17, 65—66.* Елке сестричке едничка! *Д. 30, 51.* Сабѣ ле, моя сестрице! *Д. 17, 103.* Петъ сестрички сѣ бжрваеъ, и не можѣтъ да сѣ стигнѣтъ (цглы отъ чораби). *М. р. 530 (там.).* Си имафъ една сестрица; кой помини баѣи ѣ, ясъ поминвамъ си ѣ баѣвамъ (стомна). *ib.*

Сестринъ пр. сестринъ: „Що ми са пласецъ зачюва; Що мѣза на мое сестрено момче?“ *Ч. 319.* Сестрино ми дѣте, *племянникъ*.—Чи калеса Вѣлку Девеъ, сила свати, Ала ни калеса Сестрини си чада Груйча и Михаѣча. *Вом. 112.*

Сестричъ с. м. племянникъ: Она водима отъ одного сестрича капетанъ Георгиювъ, успѣе да получи желаемое си намѣреніе. *Гл. 241.*

Сѣтенъ пр. послѣдній, крайній. **Сѣтничъ ум.** В' шумѣ зеленѣ ся затолихъ „Горо зелена! ты мѣла майко! Ускока хранишь ли“ възгласяхъ, „Четѣ кнашкѣ в' усой дълбоко? Между имъ най сѣтънъ да бѣдѣ Вѣрѣ поганскѣ да поколимъ“. *Гл. 57.* А слабѣтъ едва сѣ сѣтънъ силица излазѣтъ на крайтъ. *Зк. 110.* Азъ съмъ единъ хамалинъ сѣтенъ сиромакъ и удрипанъ. *Х. II, 7.* Сѣтъно сиромашество. *Х. I, 39.* Елате чеда сѣтничкий пѣтъ да ви пригѣрне баѣа ви. *И. С. 18.*

Сѣтънъ нар. послѣ. **Най сѣтънъ** наконѣцъ: Кога ходилъ Дѣдо Господъ по земѣ та ѣ благославѣлъ, отишѣлъ пѣрвы пѣтъ при говѣдѣря — — Сѣтънъ Дѣдо-Господъ отишѣлъ при овчѣрю. *Пк. 138.* Напрѣшь са фана у коажель, Сѣтне са фана у коажель. *Ч. 325.* Сѣтне фатилъ та гу дяволче вжрзѣлъ убаву за едно дѣрву. *Д. р. 142.* Онуй магаре живѣеше твѣрдѣ добрѣ, нѣ отъ глупость изгубило спокойствіе-то си, за което ся каѣло *отсѣтънъ*. *Х. I, 24.* Гледайте, Маринелли, да говора сѣ князѣтъ, зашто то *но на сѣтънъ* може да не мога вече (*sonst bin ich es wohl garnicht im Stande*). *Э. Г. 70.* Исирѣвъ трѣбва само зрѣли-ти гроздове да ся обиратъ, а не зрѣли-ти да ся оставѣтъ за по-